

SZKOŁA DOKTORSKA
dziedzina sztuki

Nazwa przedmiotu: SEMINARIUM KOMPOZYTORSKIE			Data 1.10.2024
Zakres: kompozycja, dyrygentura, edukacja artystyczna w zakresie sztuk muzycznych, rytmika, instrumentalistyka, jazz, wokalistyka, teoria muzyki			
Moduł: obieralny	Rodzaj zajęć: grupowe	Forma zajęć: Wykład/ ćwiczenia	
Rok: I, II, III, IV	Wymiar zajęć: 8	Języki nauczania przedmiotu: polski	
Koordynator przedmiotu	Dyrektor Szkoły Doktorskiej		
Prowadzący zajęcia	prof. dr hab. Aleksander Kościów		
Cele przedmiotu	Seminarium kompozytorskie ma charakter propedeutyczny i interdyscyplinarny. Jego celem nie jest kształcenie umiejętności kompozytorskich sensu stricto, lecz pogłębienie rozumienia zagadnień kompozycji jako podstawowego wymiaru dzieła muzycznego, istotnego dla wykonawców, teoretyków i badaczy. Przedmiot koncentruje się na analizie problemów kompozytorskich, ich ewolucji historycznej oraz znaczeniu dla praktyki wykonawczej, analitycznej i interpretacyjnej. Cele przedmiotu: - wprowadzenie doktorantów w podstawowe i zaawansowane zagadnienia kompozycji muzycznej, - ukazanie historycznej zmienności myślenia kompozytorskiego, - rozwijanie umiejętności świadomego rozumienia struktur dzieła muzycznego, - stworzenie wspólnej płaszczyzny pojęciowej dla doktorantów różnych specjalności, - wspieranie refleksji nad relacją: kompozycja – wykonanie – analiza – interpretacja.		
Obszar	Symbol efektu	EFEKTY UCZENIA SIĘ	Odniesienie efektów do programu Szkoły Doktorskiej
Wiedza (W)	W1-2	Posiada wiedzę na zaawansowanym poziomie z dyscypliny związanej z obszarem prowadzonych badań naukowych i działań artystycznych oraz uwzględniającą uwarunkowania prawne i inne istotne, niezbędną do przygotowania pracy doktorskiej	SD_W02
	W2-3	Zna i rozumie metody i techniki badawcze w dyscyplinie związanej z obszarem prowadzonych badań naukowych i działań artystycznych	SD_W03
	W3-5	Zna zasady interpretacji dzieła artystycznego i sposoby przygotowania opisu dzieła artystycznego	SD_W05

Umiejętności (U)	U1-1	Potrafi samodzielnie zintegrować wiedzę z artystyczną kreacją dzieła muzycznego oraz tworzyć nowe elementy tego dorobku i innowacyjnie rozwiązywać złożone problemy z zakresu sztuki muzycznej	SD_U01
	U2-2	Umie samodzielnie prowadzić badania naukowe i działania artystyczne oraz dokumentować je i tworzyć opracowania z zakresu sztuki muzycznej, a także komunikować się na tematy specjalistyczne w środowisku międzynarodowym.	SD_U02
	U3-5	Posługuje się językiem obcym znając fachową terminologię muzyczną	SD_U05
Kompetencje społeczne (K)	K1-1	Doktorant rozumie wagę samodzielnej aktywności naukowej i artystycznej jako źródła rozwoju dyscypliny sztuki muzyczne oraz własnego warsztatu.	SD_K01
	K2-4	Kompetentnie definiuje krytyczne sądy oraz odnosi się do sądów innych osób, w tym także w praktyce pedagogicznej, oraz krytycznie ocenia własny wkład w rozwój sztuk muzycznych	SD_K04

TREŚCI PROGRAMOWE

- pojęcie kompozycji i jego znaczenie w różnych epokach,
- podstawowe parametry dzieła muzycznego (forma, faktura, czas, brzmienie),
- techniki kompozytorskie w ujęciu historycznym,
- relacja między zapisem, strukturą a wykonaniem,
- kompozycja jako proces i jako rezultat,
- współczesne tendencje w myśleniu kompozytorskim,
- znaczenie refleksji kompozytorskiej w badaniach artystycznych.

Metody kształcenia	- wykład konwersatoryjny, - analiza partytur i przykładów dźwiękowych, - dyskusja seminaryjna, - studium przypadku.
Metody weryfikacji efektów uczenia się	- aktywny udział w dyskusjach, - krótka prezentacja problemowa (ustna), - refleksja pisemna o charakterze analitycznym (opcjonalnie).
Forma i warunki zaliczenia	Zaliczenie bez oceny na podstawie: - aktywnego uczestnictwa w seminarium, - potwierdzenia osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się.

Literatura:

1. Chomiński J., Wilkowska-Chomińska K., Teoria formy. Podstawowe zagadnienia, Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne, 1987.
2. Chomiński J., Wilkowska-Chomińska K., Formy muzyczne, t. I-II, Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne, 1983-1995.
3. Dahlhaus C., Analiza i wartość dzieła muzycznego, tłum. pol., Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne, 1985.
4. Eggebrecht H.H., Rozumienie muzyki, tłum. pol., Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne, 1992.

5. Gołąb M., Muzykologia – wprowadzenie, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, 2011.
6. Literatura uzupełniająca – zagadnienia kompozycji i historii idei muzycznych
7. Lissa Z., Wstęp do muzykologii, Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne, 1973.
8. Taruskin R., Tekst i wykonanie, tłum. pol., Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne, 2009.
9. Cook N., Muzyka. Bardzo krótkie wprowadzenie, tłum. pol., Warszawa: Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego, 2000.
10. Mycielski Z., O analizie dzieła muzycznego, Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne, 1984.